

WANDEL2DAAGSE 24/ 25-09-2017

HEILOO - NATUURVRIENDENHUIS HET ZEEHUIS - ALKMAAR

Tekst: Frey Bakker

[Foto's: Ria Snoek](#)

Van Heiloo naar Het Zeehuis

De tas inpakken en beslissen: badpak mee of thuis laten? Meenemen was het beste. Al begon de dag mistig, de zon scheen uitbundig voor de rest van de dag. Vrolijke begroetingen klonken op van station Heiloo. Bekende en nieuwe meelopers, stoere bergschoenen en barefoots liepen naast elkaar Heiloo uit. Een pad van gemaaid gras voerde langs natuurlijke oevers in wording. Rond het middaguur stapten we langs het gemaal de Sammerspolder binnen. Met weids uitzicht over water en weilanden namen we enkele foto's van een rivierkreeft die naar ons zwaaide. De abdij - bekende pleisterplaats - was gesloten op zondag waardoor we gedwongen werden uit te wijken naar ijssalon Ci Vediamo. voor cappuccino met een mini ijsje ernaast.

Na het prachtige duingebied liep een deel van de groep langs het strand naar het noorden en een ander deel door de duinen. De duinen lieten grillige panorama's zien van verweerde bomen en struiken, paarden, stuifduin, zeldzame paddenstoelen en de ruime uitzichten van een sluffer. Het strand was vol goed gemutste bezoekers die genoten van een van de laatste zonnige dagen. Tegen het einde van de strandwandeling ging het badpak aan voor een duik in zee. Daarna nog snel een drankje bij strandpaviljoen NOORD waar andere meelopers een voor een langs druppelden. Om zes uur was iedereen op honk en konden we onze kamer opzoeken.

Iets na zevenen genoten we van pittige mosterdsoep, gebakken zalm, gebakken aardappeltjes uit de oven met een laagje kaas erover, kool en wortelsalade, en gebakken appel met een curtardsausje na. Ria Snoek liet weten dat zij aan het eind van dit jaar haar organiserende taak overdraagt aan Tiana. Ook kan er vanaf volgend jaar niet meer voor een jaar worden ingeschreven. Vanaf 2018 kunnen deelnemers zich 1 dag na de laatste wandel2daagse inschrijven voor de volgende wandeling. We ruimden op en wasten af, dronken koffie/ thee en kletsten veel. Later op de avond ging "de bar" open en kon er voor een klein bedrag bier of wijn worden geschonken. We hadden 18 km afgelegd voor we zacht ruisend de nacht doorsliepen.

Van Het Zeehuis naar Alkmaar

Ria was de avond ervoor naar bed gegaan en vergeten haar petfles (voor water) mee te nemen. Na even zoeken vond ze deze 's morgens terug... in de vuilnisbak ... zonder dop. Na enig zoeken vond ze de dop terug bij Petra. Petra had de keuken 's avonds netjes achtergelaten. De dop van een verweerde petfles haalde ze eraf ten behoeve van blindengeleidehonden. Die dop zullen ze nog even moeten missen. Maar onderweg werden er nog flesjes in het duingebied gevonden die vervolgens in de vuilnisbak verdwenen..., zonder dop natuurlijk. Dank je wel, Petra.

Rond half tien stonden we op de groepsfoto waarna we noordwaards afmarcheerden het betoverend mooie duingebied in. De hoge hellingen waren begroeid met naaldbomen. Paddenstoelen van allerlei soort en in allerlei kleur stonden naast de weg. De - nu bruine - heide contrasteerde met mooie ronde vormen op het ruime licht glooiende veld. De wind liet de herfstbladeren ritselen door het stille bos. Af en toe klonk van ver weg het lied van een vogel. Op een oude boomstronk zat een grote aalscholver zijn gitzwarte vleugels hield hij wijd uitgespreid. Zijn silhouet werd weerspiegeld door het spiegelgladde water van het ven. Langs de vennen in dit drassige landschap stond hoog riet, jonge en oude, levende en vergane berken. Rond elf uur zagen we vanaf een uitkijkpunt - ver weg in het westen - de watertoren van Bergen. Inmiddels werd er druk gediscussieerd over - in de natuur eigenlijk geen punt - wildplassen. Maar om een beet van een teek te voorkomen is een watering-spike (Intratuin) waarvan de uitgang groter is gemaakt en geschroefd op een kleine (cola) petfles geknipt in een bepaalde vorm geen overbodige luxe. En beter voor het milieu dan de papieren exemplaren de outdoorwinkel.

Na al het moois van het duingebied in de herfst stapten we na elf uur 't Vrouwtje van Duin binnen. Op ons gemak aten en dronken we wat. Herfstbladeren ritselden onder onze voeten terwijl we het mooie dorpje Bergen inliepen. Bergen kent een vergeten geschiedenis waarvan de ruïne van een oude grote kerk getuigt. We aten onze lunch in een bos-achtig park. Verder gelopen lag Ans plotseling op haar neus. Gelukkig stond ze heel snel weer op. Als één man goten we schoon water over de wond, dekten de omgeving droog en legden er een pleister op. Tot slot een stevige knuffel en Ans liep weer struis verder. De boosdoener bleek een van de vele uitstekende boomwortels te zijn. Allemaal opletten dus.

Vanuit het raam van een van de huizen in het park - versierd met kunstig houtsnijwerk en dikke rietdaken - klopte "vrouw Holle" haar donzen dekbed uit. We liepen over de Nesdijk en vervolgens over een dijk met links en rechts weilanden. Tijdens de wandeling naar en door Alkmaar vielen er enkele monumentale molens te bewonderen. Het station doemde rond half drie voor ons op. Na deze fijne dag namen afscheid van elkaar. We legden ongeveer 17 km af.

Tot ziens allemaal.

Frey Bakker